

Zbytečný spor nebere konce

Valem ze štípaných polen oddělil Pavel Pop svůj pozemek od sousedova. Vadí mu, že si soused opakovaně pořizoval fotky a videa dění v jeho areálu. Foto: Martin Veselý, MAFRA

MF DNES se po třech letech vrací k sousedskému sporu, v němž podnikatel Pavel Pop ze Spů už pět roků vyhlíží spravedlnost.

Štěpánka Tůmová
redaktorka
MF DNES

NOVĚ MĚSTO NAD METUJÍ Začalo to kdysi tím, že jeho soused Zdeněk Hrnčíř, který doma provozuje reklamní agenturu, osadil zákazovou dopravní značku před svůj dům k cestě, kudy se vjíždí z hlavní silnice k Popovu areálu. A třebaže Pavel Pop má v rukou už pět pravomocných rozsudků a správních rozhodnutí, očištění svého jména ani vyřešení sváru se nemůže domoci.

Před třemi lety si Hrnčíř stěžoval, že radnice hodlá pronajmout pozemek s parkovacím místem před jeho domem, který si bez povolení upravil. Tvrdil, že je to odvěta za to, že ohlásil sousedovy černé stavby. Tehdy si Hrnčíř stěžoval, že ho obtěžuje údajný hluk a nadměrná doprava mířící do sousední provozovny pana Popa. Tehdy to původní cesty kolem humen osadil kovové sloupky, aby blokoval průjezd nákladních aut do areálu Popovy autodopravy. Pop tenkrát, aby kauzu nejtřířil, odmítal cokoli komentovat a čekal na pravomocná rozhodnutí.

Že je právo na Popově straně, ukázaly dva pravomocné rozsudky. Okresní soud v Náchodě už koncem roku 2016 zamítl žalobu, již ze Zdeněk Hrnčíř domáhal 260 tisíc korun za to, že mu soused, jak kolem jezdila těžká auta, poškodil svým podnikáním dům. Tvrdil, že se na něm v letech 2013 a 2014 objevily, trhliny a jím objednaný znalec prokazoval, že za to může Popova autodoprava a výroba palivového dřeva. Revizní znalec to však vyvrátil, podle něj vibrace nemohly na dům působit, neboť do provozovny jezdily nákladáky jen dvakrát nebo třikrát za měsíc. Avšak shledal, že na domě se podepsala špatně provedená rekonstrukce z 90. let.

Náchodský soud řešil i další Hrnčířovu žalobu, kterou se bránil proti údajnému obtěžování hlukem, prachem a výfukovými plyny z Popova areálu. Na počátku soudkyně dokonce vydala předběžné opatření, takže autodopravce nesměl projíždět po žádné z cest do areálu. Než dosáhl jeho zrušení, firmu to na dva měsíce vyřadilo z chodu, zaměstnancům přitom platila část mzdy a státu odvody. Soud v Náchodě a pak i krajský soud však žalobu nakonec v roce 2018 zamítly.

„Chronický stěžovatel“

Soudkyně se dokonce při místním šetření vydala přímo do Spů, ale něco závadného nenašla. Znalec z oboru akustiky naměřil hluk v mezích limitů a jen jeden svědek potvrdil, že ho hluk také obtěžoval, ale jen do začátku roku 2016, nejbližším sousedům nevadilo nic. Pop namítal, že soused je chronický stěžovatel, a zdůraznil, že podniká v areálu od roku 2003, aniž by od té doby výrobu dřeva či autodopravu zvyšoval. „Naopak jsem musel vše omezit, abych mohl čelit nátlaku ze strany souseda,“ říká Pavel Pop.

V případě Hrnčířových týčí rozhodly silniční správní úřad, krajský úřad a krajský soud v roce 2019 v jeho neprospěch, překážky musí odstranit. Hrnčíř se však hodlá soudit.

Opakovaně napadá, že jeho soused podniká v provozovně, kde jsou černé stavby. Krajský úřad ale dodatečné povolení pro přístřešek k parkování v říjnu potvrdil. Podobně to zřejmě dopadne i s dalšími přístřešky. I u nich totiž stavební úřad už dal najevo, že stavby nijak nepoškozují zájmy pana Hrnčíře, od jehož pozemků jsou vzdáleny dostatečně. Řízení u stavebního úřadu jsou teď až do konce dubna na žádost stavebníka Popa přerušena, a to kvůli tomu, že jeho soused neoprávněně zveřejňuje jeho osobní údaje.

Soused Hrnčíř pokládá postup stavebního úřadu vůči Popovi za nemístně mírný. Píše kvůli tomu na krajský úřad či hejtmanovi. Podobně si stěžuje na kohokoli, kdo rozhodl v jeho neprospěch, na postup policistů či státního zástupce.

Nejpalčivějším bodem celé kauzy je, že množství dokumentů namířených proti podnikateli Popovi visí volně na internetu, včetně jeho data narození, jména, různých

podrobností a opakujících se nařčení z neoprávněného podnikání. Hrnčíř totiž zmocnil spolek Human Rights Defense (HRD) z Chlumce nad Cidlinou, aby ho vůči úřadům, které viní z různých prohřešků, zastupoval. Spolek, jenž si dává za cíl ochranu lidských práv, tak už řadu měsíců zveřejňuje Hrnčířovu úřední korespondenci na svém webu.

Dcerka na trampolině

Kromě toho Hrnčíř už od roku 2015 fotografuje a natáčí, kdo se pohybuje nejen v areálu Popovy firmy, ale i v rodinném soukromí domu a za

Soused, aby nás mohl monitorovat, neváhá vylézt až na střechu stodoly.

hrady. Přes plot pořídil stovky fotografií. Na fotce se ocitla i nemocná matka pana Popa, na videu je zase nezletilá dcera jen v kalhotkách a na trampolině, opodál jde zahradou její matka.

Fotopastmi si soused pořizoval snímky a videa veškerého pohybu na veřejné cestě, kde osadil tyče. Fotil i pohyb aut a lidí na další veřejné cestě před Popovým areálem. Fotky i videa poslal třeba na krajský úřad, ministryni Kláře Dostálové (ANO) i poslancům Parlamentu ČR, aby olivnil jejich pohled na pětiletou kauzu.

Kvůli tomu Popovi teď žijí jako za zdí. Co je soused sledoval z přízemí

Kamera vystrčená ze sousedova střešního okna. Foto: archiv P. Popa

svého domu, vystavěli si kolem pozemku mohutnou hradbu ze štípaného dříví. „Bohužel soused neváhá vylézt až na střechu svého domu a stodoly, aby nás mohl dál monitorovat,“ říká Pavel Pop.

Jeho rodiny se sledování hodně dotýká, vleklými spory jsou už unaveni. „Sousedovi nevyšla likvidace mé firmy. Měl jsem tu nesčíslně různých kontrol, které byly v pořádku, začal pak dávat podání úředníkům, a když mu to nevyšlo, zabetonoval tyče do cesty. Pak obeslal poslance, spojil se se spolkem HRD, nakonec nás začal poškozovat na našem soukromí. Nejvíce mě to mrzí kvůli malé dceři. Jak mám při tom podnikat a ještě mít nějaký osobní život? Kamarádi už sem nechodí, protože soused pořizuje jejich fotky přes plot. Je to vyčerpávající. A není nikdo, kdo by s tím něco udělal,“ říká Pop.

Kvůli zveřejňování svých osobních údajů na webu HRD se ještě s jedním stěžovatelem z úplně jiné kauzy obrátil na Úřad na ochranu osobních údajů (ÚOOÚ). Úřad jim dal loni v dubnu definitivně pravomocně za pravdu. Ve dvou bodech rozhodnutí potvrdil, třetí později zrušil. Rozhodl, že spolek zasahuje do Popova práva na ochranu osobních údajů a musí je z webu smazat.

Podle ÚOOÚ vadí, když se zveřejňují informace, že se konkrétní člověk účastní nebo účastnil trestního či přestupkového řízení, což se týkalo obou stěžovatelů. „Představuje to významné riziko v podobě nepříznivých dopadů do práv těchto osob, a to jak v osobní, tak v pracovní sféře. V případě, kdy trestní řízení nedospělo ani k podání obžaloby, je takový zásah o to významnější. Takové informace mohou vést k sociálnímu vyloučení osoby a jejich rodinných příslušníků, ztrátě zaměstnání a dalším negativním dopadům,“ píše v rozhodnutí inspektorka ÚOOÚ Jiřina Rippelová.

„Nejsem kompetentní“

Úřad už věc uzavřel. Spolku nařídil, že musí osobní informace odstranit do měsíce, což se však nestalo. „Spolku byla uložena pokuta 40 tisíc korun plus náklady řízení, a to za ‚nerespektování předchozího rozhodnutí‘. Do budoucna tím samozřejmě není vyloučeno, že můžeme zahájit opětovné řízení za stejný skutek, který trvá i po dni rozhodnutí,“ přibližuje nynější stav

mluví ÚOOÚ Vojtěch Marcín. Pan Hrnčíř se vyhýbá odpovědi, jestli se v tom, aby spolek stáhl z webu Popovy osobní údaje, bude angažovat. „Nebudu se vyjadřovat vzhledem k tomu, že nejsem kompetentní,“ píše Zdeněk Hrnčíř v e-mailu. Prostřednictvím spolku se přitom dožaduje u ministerstva financí odškodnění 12 milionů korun za to, že ho ÚOOÚ nezahrnul mezi účastníky řízení.

Předsdkyně spolku se však k odstranění údajů nechystá. Dokonce tvrdí, že řízení ÚOOÚ dopadlo ve prospěch spolku. Odkazuje na usnesení, kterým ÚOOÚ v červnu zastavil řízení, avšak jen v jednom bodu, čímž prý zároveň zrušil i dubnové rozhodnutí.

„Úřad pro ochranu osobních údajů jednoznačně deklaroval, že není žádný právní důvod pro jakékoliv vedení řízení s Human Rights Defense, a tímto právním aktem jsou de facto nesporně zrušeny i veškeré předchozí právní úkony, protože se staly protizákonnými z právního hlediska. Předmětné usnesení již nabylo právní moci,“ tvrdí předsdkyně HRD Ladislava Kryžová.

Tudíž spolek ani nezapltil čtyřicetitisícovou pokutu, protože ji pokládá za podvrh. „Takovou korespondenci jsme skutečně obdrželi a také byla určitou dobu zveřejněna. Následně však naše nevládní organizace získala podezření, že se může jednat o falešnou korespondenci, jejíž skutečný odesílatel zatím není znám,“ odpovídá předsdkyně Kryžová na dotazy MF DNES v tiskovém prohlášení a naznačuje, že „falešných“ dopisů u udělených pokutách či exekucích dostal spolek víc a teď je zkoumá.

Pavel Pop však už neví, kam se má obrátit o nápravu. ÚOOÚ ho odkázal na policii, novoměstští policisté to odložili, a tak si nyní stěžuje na krajském státním zastupitelství.

Spor bývalých přátel zaměstnává svými různými odnožemi už roky množství soudců, policistů i úředníků. A i když v nich padnou rozhodnutí, stát je nevymáhá.

Konec je zatím v neohlednu. Zejména novoměstský městský úřad se různými větvemi sporu zabírá prakticky ustavičně. „V každém případě je spor zbytečný a velmi zatěžuje úředníky státní správy našeho úřadu,“ poznamenává novoměstský starosta Petr Hable (Volba pro Nové Město).